

Statsministeren siger jo meget rigtigt, at beslutninger skal træffes på Færøerne. Det er jeg fuldstændig enig i. Men så længe Danmark fastholder denne udgave af virkeligheden, hvor udenrigspolitik, udlændingepolitik, forsvarspolitik, valutapolitik og andet afgøres her i Tinget, er det også et dansk ansvar, hvordan man fremmer eller går imod de færøske selvstændighedsønsker.

Kl. 21.00

Det påvirker jo det færøske folks valg, også hvad man siger her fra Tinget, og når statsministeren i sin tale siger, at man aktivt skal støtte frihed og folkestyre over hele verden, så må jeg med Lars-Emil Johansen sige: Jamen hvorfor støtter man så ikke den færøske selvstændighedskamp, hvorfor siger man i stedet, at det rigtige her er at vælge en ordening inden for dansk overhøjhed?

Efter min mening er det, der sker på Færøerne, at det er partierne på Færøerne, der er imod selvstændighed, det er ikke folket. Partierne er imod selvstændighed af en eneste grund: De føler, at det er deres nøgle til at bevare magten; de færøske partier mener, at danske penge og støtte fra danske regeringer er med til at bevare deres greb om magten på Færøerne.

Derfor mener jeg, at de såkaldte nye selvstyreordninger, som er gennemført, da i det mindste burde kunne tåle en folkelig afprøvning, og de er som bekendt ikke blevet afprøvet. Det, vi ved i dag, er, at de nye love, der er gennemført, jo har vist sig, hvad der også blev advaret om, at være et klart tilbageskridt for færøsk selvstændighed. Den nye lovgivning om udenrigspolitik, som man har kaldt bemyndigelsesloven, bliver i dag brugt til at nægte Færøerne selvstændigt medlemskab af Nordisk Ministerråd – et klart tilbageskridt. Denne forhindring stod ikke klart beskrevet nogen steder, før disse love blev vedtaget.

Jeg tror, at det ville gavne vores saglige debat, hvis vi begyndte at indse den virkelighed, at der er en meget stor forskel på det, statsministeren siger om det færøske folks ønsker, og så den virkelighed, vi oplever.

Jeg vil sige det helt klart: Det færøske folk vil vælge selvstændighed inden for meget kort tid! Det vil vælge et ligeværdigt samarbejde, og hvis man ikke modarbejder dette, men i stedet for støtter det, vil man også få et godt fællesskab mellem det danske og det færøske folk, for vi har jo aldrig haft nogen folkelig konflikt mellem det danske og det færøske folk. Konflikterne har

kun været på de politisk-økonomiske områder, altså mellem regeringer og de færøske politiske instanser.

Hvis statsministeren i stedet for at gå imod det færøske selvstændighedsønske og pakke det ind i en såkaldt ny selvstyreordning, som ingen har ønsket, støtter det, så vil Norden være to selvstændige folk rigere inden for kort tid – to selvstændige folk, der også vil være med til at fremme den udvikling mod demokrati, menneskerettigheder og folkenes selvbestemmelse, som statsministeren selv ønsker det.

Vi i den nordatlantiske gruppe vil i det følgende folketingsår selvfølgelig fokusere på alle disse forhold og håber, at det vil lykkes ved at fokusere på udenrigspolitik, på udlændingepolitik og på undergrunden at gøre vejen til det punkt, hvor Færøerne og Grønland vil være fuldt selvstændige medlemmer og ligeværdige partnere for Danmark i den globale kamp for frihed, nemmere og mindre konfliktfyldt.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Jeg vil bare stille ét spørgsmål til hr. Høgni Hoydal: Når hr. Høgni Hoydal her fra talerstolen siger, at det færøske folk ønsker en anden løsning end det, de færøske politikere ønsker, hvorfor vælger det færøske folk så ikke nogle andre politikere?

(Kort bemærkning).

Høgni Hoydal (TF):

Det er et meget godt spørgsmål, men det er vel ikke mere indviklet end som så. Jeg tror næppe, at det danske folk ville give myndighed til Folketinget og en tilfældig siddende regering til at melde Danmark ind i EU eller Danmark ind i Tyskland eller Danmark ind i et andet land. Beslutninger om selve de grundlæggende demokratiske spilleregler, nemlig at få det fulde demokratiske råderum, den fulde demokratiske afgørelsesret, må selvfølgelig træffes af folket selv.

Det, der er sket i forholdet mellem Danmark og Færøerne, er, at man har overladt det til nogle politiske partier, som aldrig har spurgt folket om dets mening om dette, bortset fra én gang, og da valgte folket jo fuld selvstændighed. Det må man ikke glemme. Vi er kun blevet spurgt én gang. Da valgte vi selvstændighed og fik hjemmestyre.

Så det har jo ikke været temaet i det almindelige parlamentsvalg. Der stemmer folk jo efter